บทที่ ๔

วิธีดำเนินการทดลอง ๑๓

การดำเนินการทดลองนี้ เพื่อที่จะศึกษาคุณสมบัติทางด้านเสียงของวัสดุ โดยแบ่งการทดลองออกเป็นสองตอน

ตอนที่ ๑ จะ ศึกษาคุณสมบัติในการดูดกลืนเสียง ของแผ่นไม้ กระเบื้องแผ่นเรียบ แผ่นสังกะสี และแผ่นเซลโลกรีต

ตอนที่ ๒ จะศึกษาคุณสมบัติในการสูญเสียพลังงานจากการส่งถ่ายเสียง (Transmission Loss) ของแผ่นไม้ กระเบื้องแผ่นเรียบ แผ่นสังกะสีและแผ่นเซลโลกรีต

โดยการเปรียบเทียบคุณสมบัติดังกล่าวในตอนที่ ๑ และตอนที่ ๒ ของวัสดุต่าง ๆ เพื่อเลือกวัสดุที่มีคุณสมบัติในการดูดกลืนและกีดขวางเสียงได้ดี ซึ่งจะได้นำวัสดุที่เลือกได้ไปจัดทำเป็นกำแพงกั้นเสียงบนทางพิเศษต่อไป

การทดลองตอนที่ ๑ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ในการดูดกลืนเสียงของวัสดุ

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

๑. Function Generator Type FG 1 ผลิตโดย FARNELL

๒. Power Amplifier Type 2706 ผลิตโดย Brüel & Kjær Copenhagen

๓. Measuring Amplifier Type 2609 ผลิตโดย Brüel & Kjaer Copenhagen

๔. Oscilloscope Model Type bwd 539c ผลิตโดย BWD Electronics PTY LTD Australia

๕. เครื่องรับไมโครโฟน ขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว Type 4165 ผลิตโดย Bruel & lej r

๖. แบบจำลอง Standing Wave Apparatus ดังแสดงในรูปที่ ๔.๑

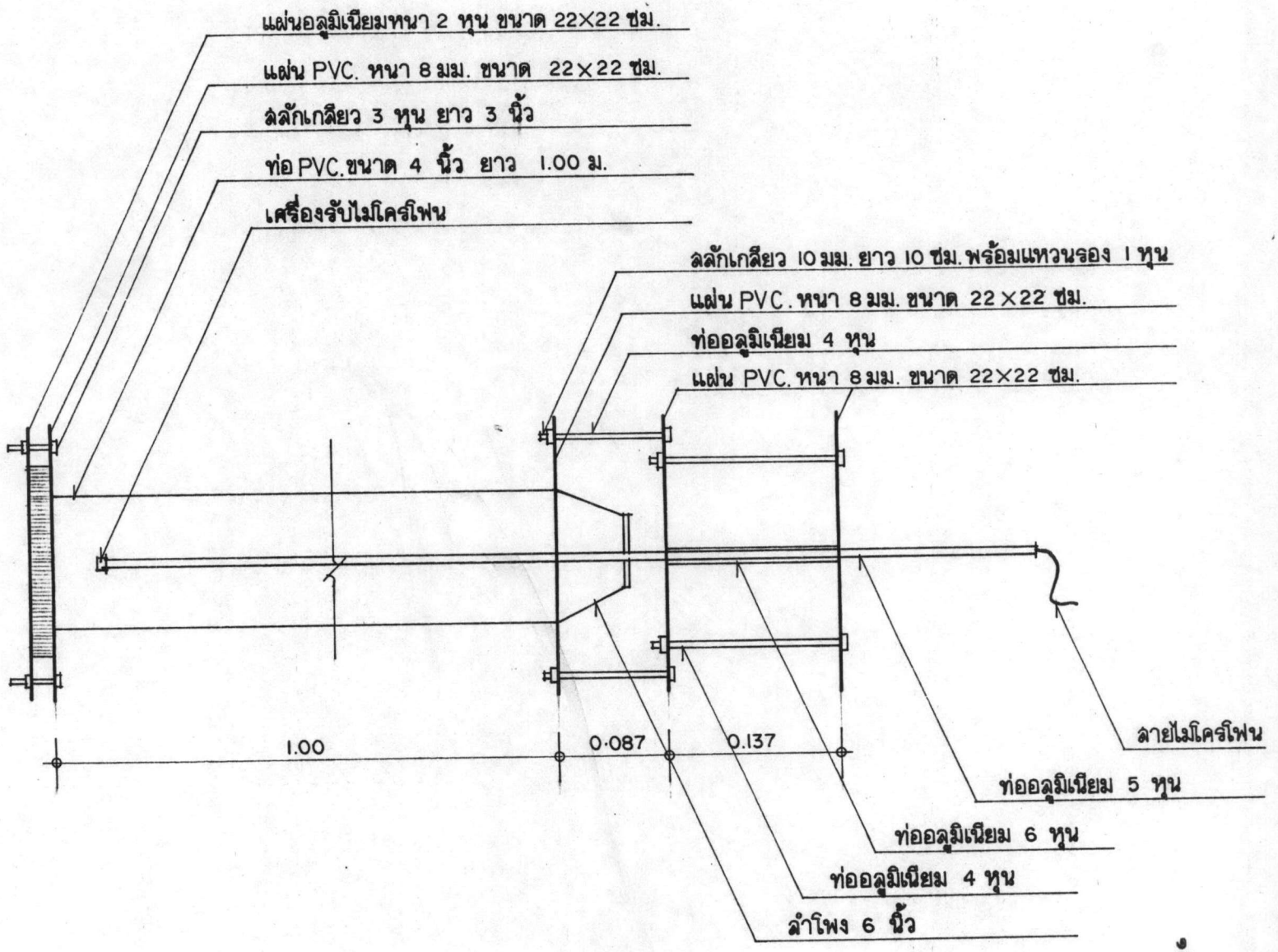

รูปที่ 4.1 แบบจำลอง Standing Wave Apparatus 1 : 5

วิธีการวัดข้อมูล

การวัดข้อมูลเพื่อคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียงของวัสดุ จะกระทำเป็นขั้นตอนได้ดังนี้คือ

๑. จัดเครื่องต่าง ๆ ดังแสดงในรูปที่ ๔.๒

๒. ใส่ตัวอย่างที่จะทำการทดลองในแบบจำลอง Standing Wave Apparatus

๓. ปรับความถี่ที่ Function Generator ตามค่าศูนย์กลางความถี่แบบ One-third Octave

๔. ในแต่ละความถี่ ปรับระยะไมโครโฟนในท่อแบบจำลอง Standing Wave Apparatus เพื่อให้ได้ค่าระดับสูงสุดและต่ำสุด โดยอ่านค่าระดับความดังเป็น dB (A) จาก Measuring Amplifier และจดระยะที่ตำแหน่งของไมโครโฟนห่างจากแผ่นวัสดุที่นำมาทดลอง ซึ่งค่าระดับความดังสูงสุดและต่ำสุดที่ได้นี้จะนำไปคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียง (Absorption Coefficient) ของแผ่นตัวอย่าง

๕. ปรับความถี่ถัดไปตามตำแหน่งของศูนย์กลางความถี่แบบ One-third Octave band และดำเนินการวัดข้อมูลตามข้อ ๔ จนครบทุก ๆ ความถี่ที่ต้องการ

การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียงของแผ่นตัวอย่าง

ให้ B = ระดับความดังสูงสุด – ระดับความดังต่ำสุด dB(A)

$$B = 20 \log (P_{max}/P_{min})$$

$$P_{max}/P_{min} = SWR = \text{antilog } \frac{B}{20}$$

$$a = 1 - \left(\frac{SWR - 1}{SWR + 1} \right)^2$$

สัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียงของวัสดุ (a)

ค่าของสัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียงของวัสดุจะดูได้จากตารางที่ ๔.๑ และรูปที่ ๔.๓

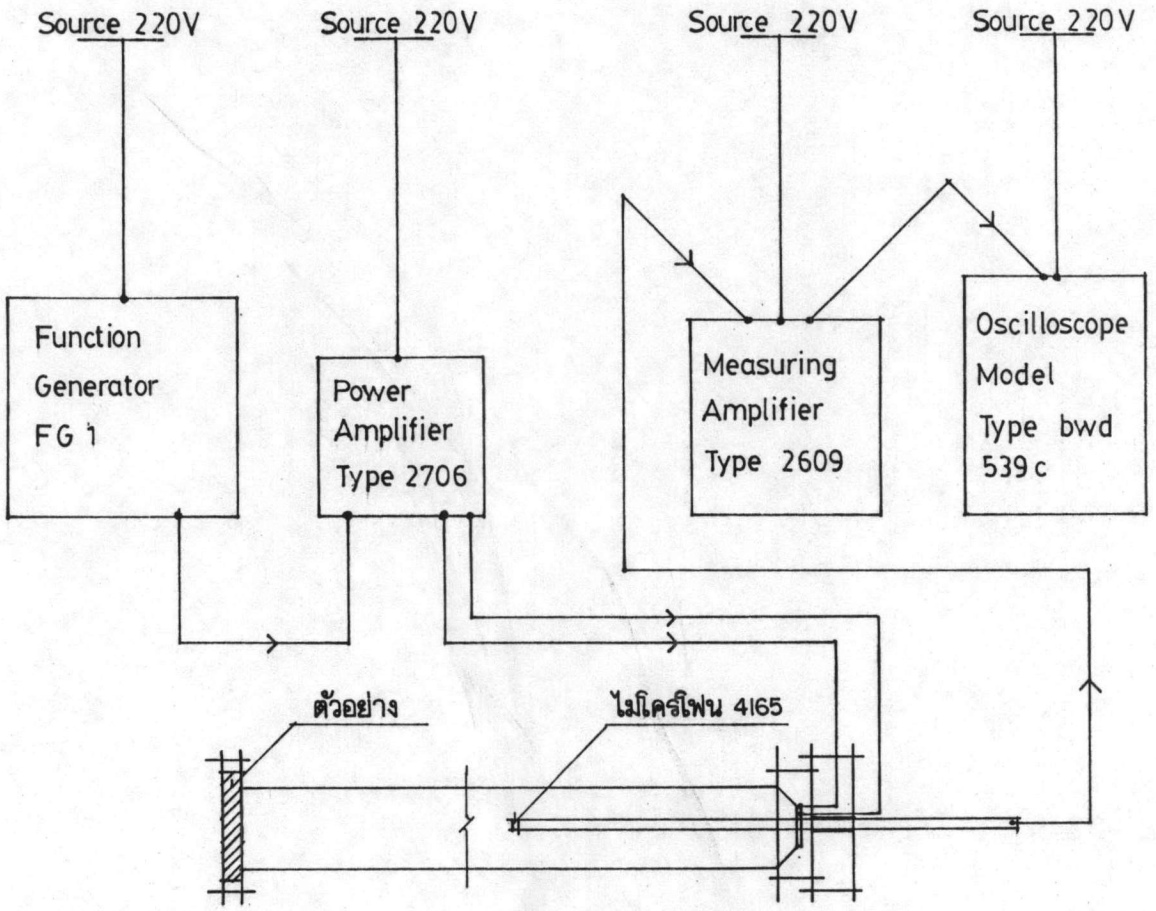

แบบจำลอง Standing Wave Apparatus

รูปที่ 4.2 แสดงการใช้เครื่องมือ เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์การดูดกลืนเสียงของวัสดุ

ตารางที่ ๔.๑ แสดงค่า ส.ป.ส.การดูดกลืนเสียงของวัสดุที่ความถี่ต่าง ๆ

ตัวอย่าง	ความหนา	ความถี่ (เฮิรซ์)														
		๓๑๕	๔๐๐	๕๐๐	๖๓๐	๘๐๐	๑๐๐๐	๑๒๕๐	๑๖๐๐	๒๐๐๐	๒๕๐๐	๓๑๕๐	๔๐๐๐	๕๐๐๐	๖๓๐๐	๘๐๐๐
ไม้ชั้น	๑ นิ้ว	๐.๑๗๐	๐.๑๕๐	๐.๑๓	๐.๑๑	๐.๐๙๗	๐.๑๐๘	๐.๐๙๕	๐.๑๐๖	๐.๑๖๔	๐.๒๐	๐.๒๒	๐.๒๖๙	๐.๒๙	๐.๔๕๐	๐.๕๐๙
ไม้เค็ง	๑ นิ้ว	๐.๑๖๑	๐.๑๔๔	๐.๑๑๒	๐.๐๙๗	๐.๐๗๔	๐.๐๘๓	๐.๐๕๐	๐.๑๒๐	๐.๐๙๙	๐.๑๓๐	๐.๑๕๖	๐.๒๑๖	๐.๒๔๘	๐.๓๕๐	๐.๔๕๒
ไม้ตะเคียนหิน	๑ นิ้ว	๐.๑๔๗	๐.๑๒๘	๐.๑๑๓	๐.๑๐๒	๐.๐๗๓	๐.๐๙๘	๐.๐๗๐	๐.๑๕๒	๐.๑๓๗	๐.๑๖๗	๐.๑๗๐	๐.๒๒๒	๐.๒๖๖	๐.๔๐๘	๐.๔๗๒
ไม้ตะเคียนทอง	๑ นิ้ว	๐.๑๔๐	๐.๑๑๗	๐.๐๙๖	๐.๐๘๙	๐.๐๙๙	๐.๐๙๑	๐.๐๗๙	๐.๑๐๕	๐.๐๙๖	๐.๑๑๗	๐.๑๕๖	๐.๒๑๖	๐.๒๓๖	๐.๓๙๓	๐.๔๓๓
กระเบื้องกระดาษเรียบ	๖ มม.	๐.๑๒๑	๐.๑๐๓	๐.๐๘๙	๐.๐๗๙	๐.๐๖๐	๐.๑๐๒	๐.๐๕๗	๐.๑๐๖	๐.๐๘๖	๐.๑๑๙	๐.๑๓๙	๐.๒๔๓	๐.๒๖๒	๐.๓๒๙	๐.๓๘๑
กระเบื้องกระดาษเรียบ	๘ มม.	๐.๑๓๒	๐.๑๑๔	๐.๑๐๖	๐.๐๙๐	๐.๐๗๓	๐.๐๙๘	๐.๐๖๖	๐.๑๐๒	๐.๐๗๐	๐.๑๓๓	๐.๑๖๖	๐.๒๖๗	๐.๒๘๓	๐.๓๕๔	๐.๔๓๔
แผ่นสังกะสี	เบอร์ ๒๘	๐.๐๙	๐.๐๘๑	๐.๐๗๘	๐.๐๖๗	๐.๐๖๑	๐.๑๐๑	๐.๐๗๗	๐.๐๙๑	๐.๐๘๒	๐.๑๑๖	๐.๑๑๙	๐.๑๘๙	๐.๒๐๔	๐.๒๒๒	๐.๒๔๒
แผ่นสังกะสี	เบอร์ ๒๖	๐.๑๐๔	๐.๐๙๔	๐.๐๘๘	๐.๐๘๒	๐.๐๗๓	๐.๑๑๑	๐.๐๘๕	๐.๑๐๘	๐.๐๙๕	๐.๑๑๙	๐.๑๒๕	๐.๐๒๙	๐.๒๑๖	๐.๒๑๗	๐.๒๙๔
แผ่นเซลโลกรีต	$\frac{๑}{๒}$ นิ้ว	๐.๔๒๖	๐.๓๘๐	๐.๓๕๐	๐.๓๔๓	๐.๓๘๔	๐.๔๓๔	๐.๖๗๓	๐.๘๑๔	๐.๕๐๗	๐.๔๒๓	๐.๔๓๕	๐.๔๕๓	๐.๖๔๑	๐.๗๑๒	๐.๗๖๕

หมายเหตุ ขนาดพื้นที่ของวัสดุที่ใช้ในการทดลอง ๑๕ ซม. X ๑๕ ซม.

รูปที่ 4.3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ การดูดกลืนเสียงของวัสดุที่ความถี่ต่าง ๆ

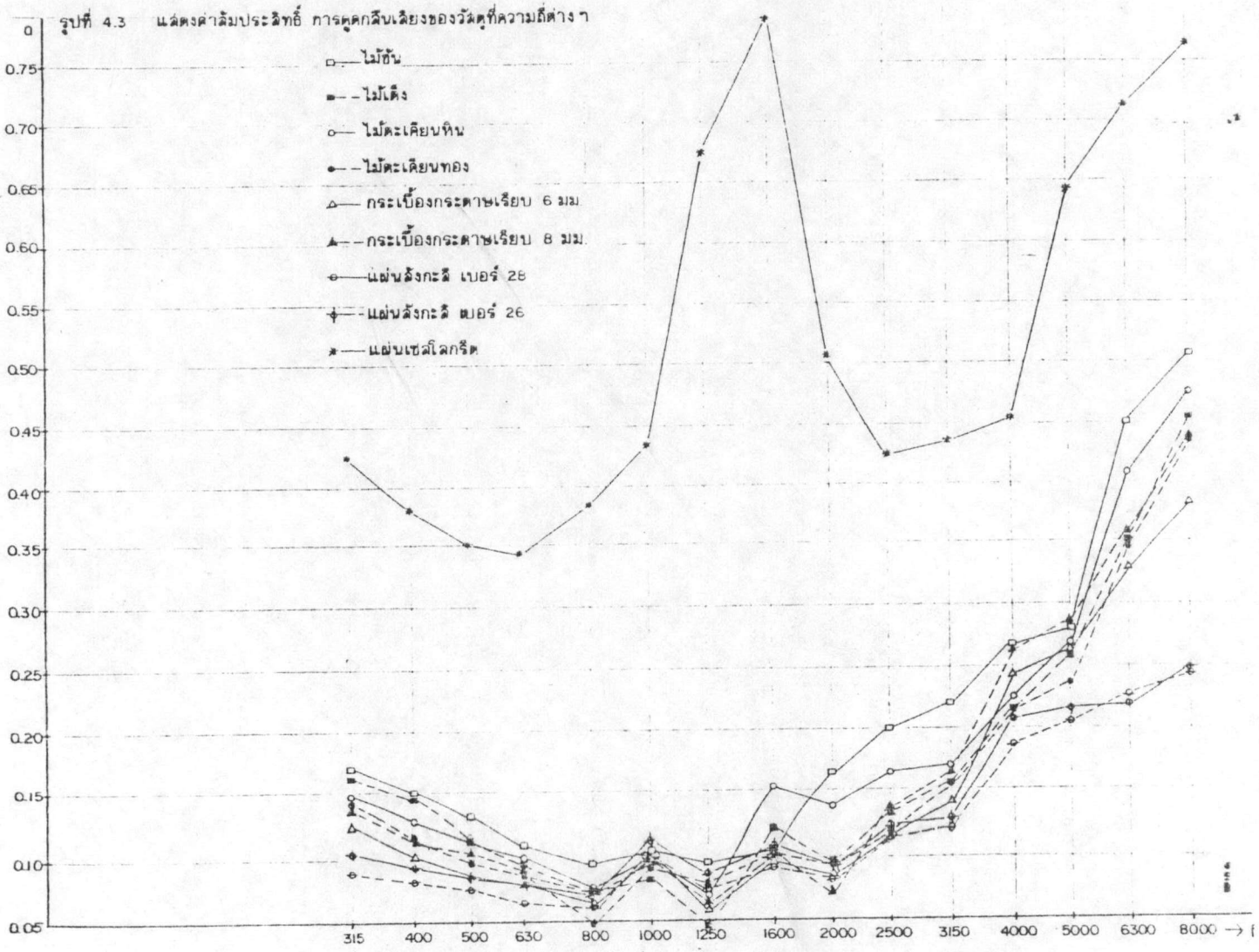

การทดลองตอนที่ ๒

การทดลองในตอนที่ ๒ นี้ เพื่อหาค่าการ **ศูนย์เสียพลังงานจากการส่งถ่ายเสียง** (Transmission Loss) ซึ่งเครื่องมือต่าง ๆ ที่ต้องใช้ประกอบการทดลองมีดังนี้

๑. Function Generator Type FG 1 ผลิตโดย Farnell

๒. Power Amplifier Type 2706 ผลิตโดย Brüel & Kj r

๓. Measuring Amplifier Type 2609 ผลิตโดย Brüel & Kj r

๔. Oscilloscope Model Type bwd 539C ผลิตโดย BWD Electronics PTY, LTD. Australia

๕. Condenser Microphone ขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว Type 4165 ผลิตโดย Brüel & Kj r จำนวน ๒ เครื่อง

๖. Noise Level Analyzer Type 4426 ผลิตโดย Brüel & Kj r

๗. แบบจำลอง Standing Wave Apparatus ดังแสดงในรูปที่ ๔.๔ แบ่งออกเป็น

๗.๑ ท่อรับเสียง ซึ่งประกอบด้วย

๗.๑.๑ ท่อ PVC ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๔ นิ้ว ยาว ๔๐ ซม. กลึงเกลียวที่ปลายทั้งสองข้าง

๗.๑.๒ แผ่น PVC ขนาด ๒๒ ซม. X ๒๒ ซม. หนา ๘ มม. จำนวน ๓ แห่น ประกบติดด้านที่เป็นแป้น

๗.๑.๓ แผ่นอลูมิเนียม ขนาด ๒๒ ซม. X ๒๒ ซม. หนา ๑ หุน ใช้ทำเป็นแป้น เพื่อให้สอดไมโครโฟนให้อยู่ในแนวระดับศูนย์กลางท่อพอดี รายละเอียดของการทำแป้นเหมือนกับแป้นในรูปที่ ๔.๑

๗.๑.๔ แผ่นเซลโลกรีตหนาครึ่งนิ้ว ประดิษฐ์โดยกรุใส่ปลายท่อรับเสียงเป็นระยะ ๑๐ ซม. ดังแสดงในรูปที่ ๔.๔

๗.๒ ท่อกำเนิดเสียง

๗.๒.๑ ลำโพงขนาด ๖ นิ้ว ๒๐ วัตต์ ๘ โอห้ม ผลิตโดย Kènwood

๗.๒.๒ ท่อ PVC ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๔ นิ้ว ยาว ๑.๐๐ ม. กลึงเกลียวที่ปลายทั้งสองข้าง

๗.๒.๓ แผ่น PVC ขนาด ๒๒ ซม. X ๒๒ ซม. หนา ๘ มม. กลึงเกลียวประกบติดกับปลายทั้งสองของท่อ

๗.๒.๔ แผ่นอลูมิเนียมขนาด ๒๒ ซม. X ๒๒ ซม. หนา ๑ หุน จำนวน ๒ แผ่น ใช้ทำแป้น เพื่อสอดไมโครโฟนให้อยู่ในแนวระดับศูนย์กลางท่อ รายละเอียดในการทำแป้นจะดูได้จากรูปที่ ๔.๑

<u>วิธีการทดลอง</u>

๑. จัดเครื่องมือต่าง ๆ ดังแสดงในรูปที่ ๔.๔

๒. ใส่วัสดุที่ต้องการหาค่าการกีดขวางเสียงของวัสดุ ดังรูปที่ ๔.๔

๓. ปรับความถี่ตามตำแหน่งศูนย์กลางความถี่แบบ One-third Octave

๔. ปรับตำแหน่งไมโครโฟนในท่อกำเนิดเสียง ให้ได้ระดับเสียงสูงสุดและต่ำสุด โดยบันทึกระดับความดัง ดังกล่าวจากเครื่อง Measuring Amplifier พร้อมทั้งบันทึกระยะห่างของตำแหน่ง ไมโครโฟนจากแผ่นวัสดุ

๕. จัดตำแหน่งของเครื่องรับไมโครโฟนในท่อรับเสียงให้ห่างจากแผ่นวัสดุเป็นระยะ ๑๕ ซม. ทำการบันทึกระดับความดังเป็นลำดับ จากเครื่อง Noise Level Analyzer

๖. ปรับความถี่ที่เครื่อง Sign Generator จนครบความถี่ที่ต้องการ

๗. ทำการบันทึกข้อมูลดังข้อ ๔ และ ๕ ตามความถี่ที่ปรับในข้อ ๖

๘. ทำการหาค่าการกีดขวางเสียงของวัสดุจากข้อมูลที่บันทึกได้

วิธีการหาค่าการกีดขวางเสียงของวัสดุ

หาระดับความดังที่ท่อกำเนิดเสียง โดยใช้ค่าเฉลี่ยจากระดับความดับสูงสุดและต่ำสุดที่บันทึกได้จากการทดลองในข้อที่ ๔

ค่าการกีดขวางเสียงของวัสดุที่ความถี่ต่าง ๆ จะหาได้จาก

$$TL = L_1 - L_2 + 10\log \frac{S}{A}$$

โดย L_1 เป็นระดับความดังเฉลี่ยที่ท่อกำเหนิดเสียง

L_2 เป็นระดับความดังเฉลี่ยที่ท่อรับเสียง

S พื้นที่ผิวของวัสดุที่กั้นขวาง

A เป็นพื้นที่สมมูลย์ของท่อรับเสียง = sa

นั่นคือ $TL=L_1-L_2+10\log \frac{1}{a}$

ค่าการกีดขวางเสียงของวัสดุจะดูได้จากตารางที่ ๔.๒ และรูปที่ ๔.๕

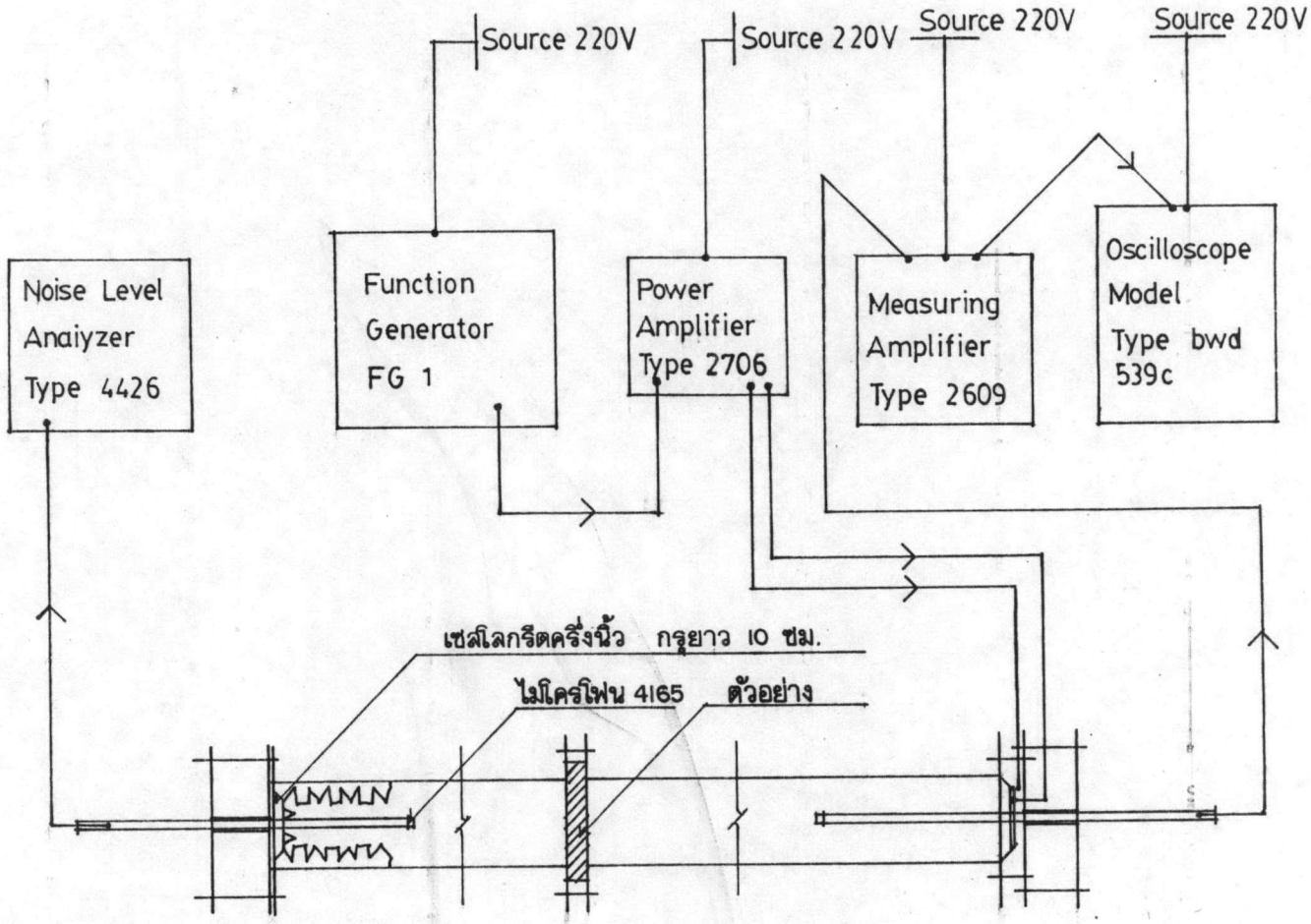

แบบจำลอง Standing Wave Apparatus

รูปที่ 4.4 แสดงการใช้เครื่องมือ เพื่อหาค่าการดูดซับเสียงของวัสดุ

ตารางที่ ๔.๒ แสดงค่าการดูดซับเสียงของวัสดุที่ความถี่ต่าง ๆ

แผ่นวัสดุ	ความหนา	ความถี่ (เฮิรซ์)														
		๓๑๕	๔๐๐	๕๐๐	๖๓๐	๘๐๐	๑๐๐๐	๑๒๕๐	๑๖๐๐	๒๐๐๐	๒๕๐๐	๓๑๕๐	๔๐๐๐	๕๐๐๐	๖๓๐๐	๘๐๐๐
ไม้ชัน	๑ นิ้ว	๔๗.๔	๔๔.๒	๔๒.๗	๔๑.๖	๔๑.๑	๔๒.๗	๓๘.๒	๓๙.๒	๔๐.๐	๔๑.๐	๔๑.๗	๔๒.๗	๔๘.๓	๔๙.๕	๕๐.๙
ไม้เต็ง	๑ นิ้ว	๔๖.๐	๔๔.๓	๔๓.๕	๔๓.๔	๔๒.๒	๔๓.๔	๔๑.๙	๓๙.๗	๓๘.๐	๓๙.๙	๔๓.๑	๔๔.๗	๔๔.๙	๔๕.๖	๔๗.๔
ไม้ตะเคียนหิน	๑ นิ้ว	๕๐.๕	๔๙.๙	๔๙.๕	๔๖.๖	๔๑.๘	๔๓.๑	๓๖.๕	๓๖.๘	๓๕.๖	๓๗.๘	๔๑.๔	๔๑.๕	๔๒.๘	๔๓.๙	๔๕.๓
ไม้ตะเคียนทอง	๑ นิ้ว	๔๑.๗	๔๗.๑	๔๔.๗	๔๒.๕	๓๑.๖	๓๗.๑	๓๕.๐	๔๑.๘	๔๑.๑	๔๑.๓	๔๓.๐	๔๓.๗	๔๔.๓	๔๔.๖	๔๕.๖
กระเบื้องกระดาษเรียบ	๖ มม.	๔๗.๑	๓๖.๘	๓๙.๔	๓๒.๐	๓๒.๒	๓๒.๙	๓๑.๔	๔๒.๒	๓๕.๘	๔๑.๓	๔๑.๕	๔๑.๖	๔๓.๓	๔๕.๘	๔๖.๒
กระเบื้องกระดาษเรียบ	๘ มม.	๕๙.๒	๓๘.๙	๓๙.๗	๓๓.๔	๓๒.๕	๓๒.๕	๓๑.๘	๔๒.๒	๓๘.๙	๔๓.๘	๔๕.๔	๔๕.๗	๔๕.๙	๔๖.๕	๔๗.๑
แผ่นสังกะสี	เบอร์ ๒๘	๓๗.๔	๓๖.๙	๓๕.๐	๓๔.๗	๓๔.๐	๓๕.๙	๒๖.๖	๓๗.๔	๓๕.๙	๓๘.๔	๓๙.๒	๔๐.๒	๔๒.๙	๔๕.๕	๔๖.๒
แผ่นสังกะสี	เบอร์ ๒๖	๓๘.๕	๓๖.๓	๓๕.๕	๓๓.๒	๓๓.๓	๓๕.๕	๓๐.๔	๓๗.๗	๓๕.๒	๔๐.๒	๔๑.๐	๔๑.๘	๔๕.๓	๔๖.๖	๔๗.๑
แผ่นเซลโลกรีด	$\frac{๑}{๒}$ นิ้ว	๓๐.๕	๒๐.๒	๑๘.๖	๑๗.๑	๑๗.๖	๑๘.๑	๑๘.๗	๒๓.๙	๑๗.๔	๑๕.๗	๒๑.๖	๒๓.๔	๒๖.๗	๒๗.๕	๒๙.๒

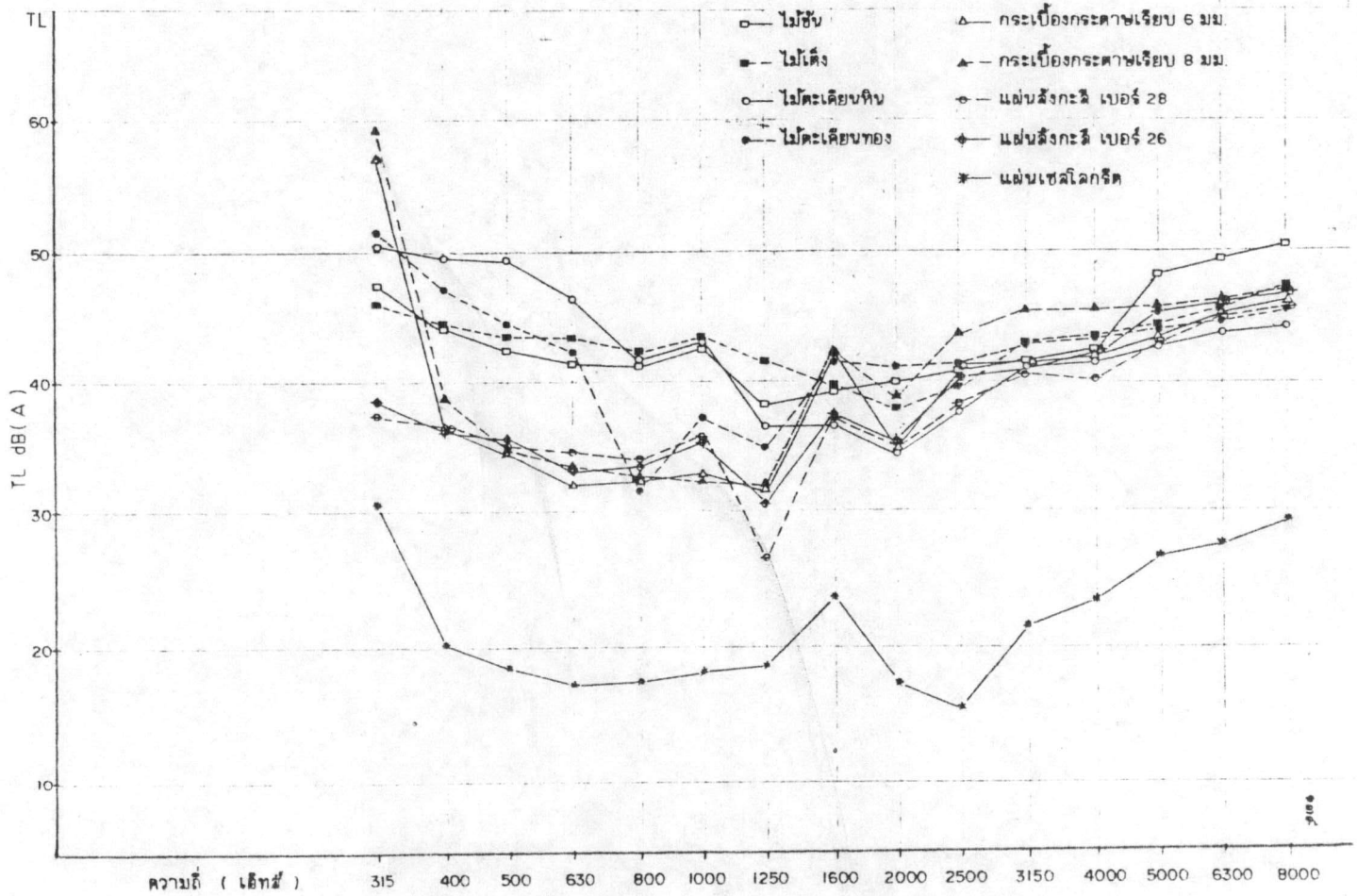

รูปที่ 4.5 แสดงค่าการกีดขวางเสียงของวัสดุที่ความถี่ต่างๆ

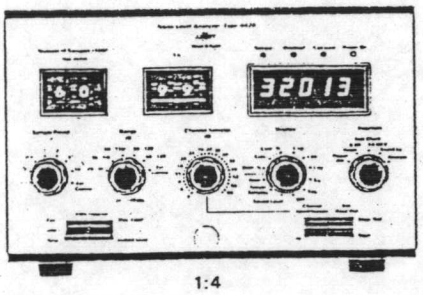

Noise Level Analyzer 4426 (B & K)

Microphone 4165 (B & K)

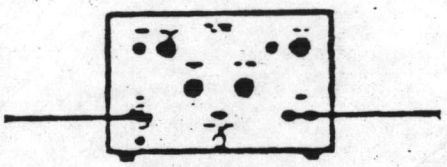

Power Amplifier 2706 (B & K)

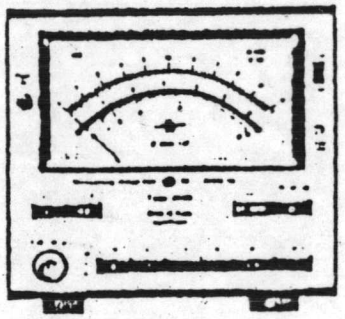

Measuring Amplifier 2609 (B & K)

รูปที่ 4.6 รูปแสดงเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

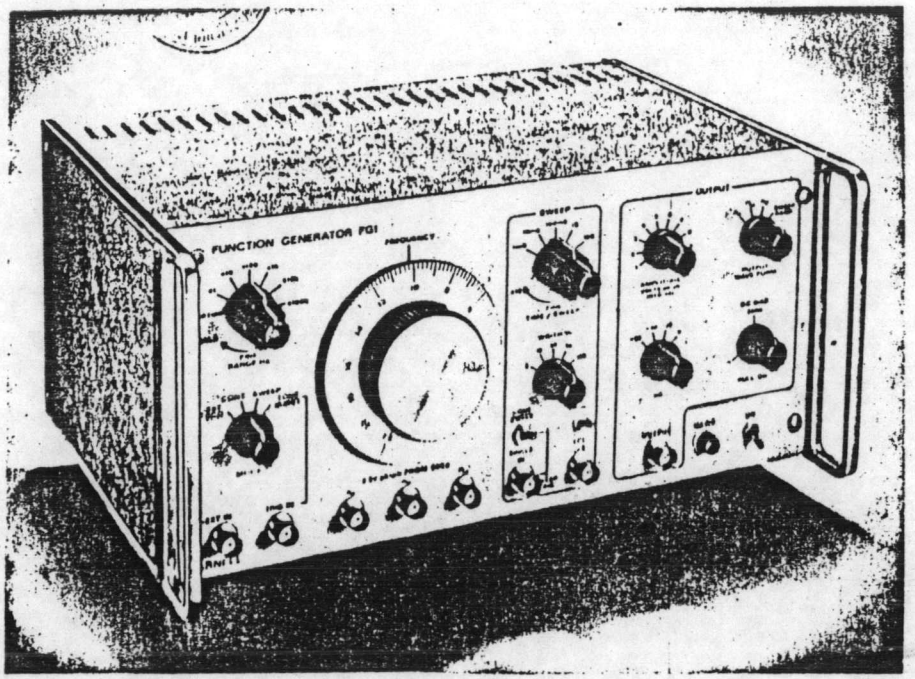

Function Generator FG1 (Farnell)

รูปที่ ๔.๖ (ต่อ) แสดงเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง